

TEBLİĞ

Maliye Bakanlığından:

HARCIRAH KANUNU GENEL TEBLİĞİ

(SERİ NO: 41)

Amaç

MADDE 1 – (1) Bu Tebliğ, 10/2/1954 tarihli ve 6245 sayılı Harcırâh Kanununun 3 üncü maddesinin birinci fıkrasının (g) bendinde yer alan memuriyet mahalli tanımına ilişkin olarak uygulamada ortaya çıkan tereddütleri gidermek ve uygulama birliğini sağlamak amacıyla, 27/11/2014 tarihli ve 29188 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Harcırâh Kanunu Genel Tebliğı (Seri No: 39)’nde yapılan açıklamalara ilave olarak hazırlanmıştır.

Dayanak

MADDE 2 – (1) Bu Tebliğ, 13/12/1983 tarihli ve 178 sayılı Maliye Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 10 uncu maddesine dayanılarak hazırlanmıştır.

Büyükşehir belediyesi olmayan illerde memuriyet mahalli

MADDE 3 – (1) Büyükşehir belediyesi olmayan illerde aşağıda belirtilen mahaller, memuriyet mahalli olarak kabul edilir:

- Memur ve hizmetlinin asıl görevli olduğu veya ikametgâhının bulunduğu şehir ve kasabaların belediye sınırları içinde bulunan mahaller,
- (a) bendinde belirtilen mahallerin dışında kalmakla birlikte, yerleşim özellikleri bakımından bu şehir ve kasabaların devamı niteliğinde bulunup belediye hizmetlerinin götürüldüğü yerler,
- Kurumlarınca sağlanan taşıt araçları ile gidilip gelinebilen yerler.

Büyükşehir belediyesinin olduđu illerde memuriyet mahalli

MADDE 4 – (1) İl mülki sınırları içinde kalmak kaydıyla;

- Memur ve hizmetlinin asıl görevli olduğu veya ikametgâhının bulunduğu yerleşim birimlerinin bağı olduğu ilçe belediye sınırları içinde kalan ve aynı zamanda yerleşim özellikleri bakımından bütünlük arz eden yerler,
- Söz konusu ilçe belediye sınırları dışında kalmakla birlikte yerleşim özellikleri bakımından bu yerlerin devamı niteliğindeki mahaller,

memuriyet mahalli olarak kabul edilir.

(2) Kurumlarınca sağlanan taşıt araçları ile gidilip gelinebilen yerler memuriyet mahalli olarak kabul edilir.

Kurumlarınca sağlanan taşıt araçları ile gidilip gelinebilen yerler

MADDE 5 – (1) Ulaşımı düzenli olarak kurumlarınca sağlanan servis araçları veya bu mahiyetteki taşıt araçları ile her gün gidiş ve dönüş olmak üzere ulaşım sağlanan yerler, memuriyet mahalli kapsamında değerlendirilir.

(2) Ulaşımı düzenli olarak sağlanmayıp arızı olarak kurumlara ait taşıt araçları ile gidilip gelinebilen yerler ise

memuriyet mahalli dışı olarak değerlendirilir.

Yürürlük

MADDE 6 – (1) Bu Tebliğ yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 7 – (1) Bu Tebliğ hükümlerini Maliye Bakanı yürütür.